

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **D.C.**

oskarżonego z art. 197 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2025 r.

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy z urzędu o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia

5 lipca 2024 r. w przedmiocie przyznania wynagrodzenia za udzielenie

oskarżonemu pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

Obrońca z urzędu oskarżonego D.C. w postępowaniu kasacyjnym w przedmiotowej sprawie – r. pr. A.M. na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. wniosła o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2024 r. o rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów poprzez przyznanie obrońcy od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym według stawek określonych rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów pomocy prawnej

udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2024 r. poz. 764), tj. § 17 ust. 2 pkt 6 w zw. z § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia (kwoty 1.200,00 zł plus VAT, tj. 1.476,00 zł). Jednocześnie oświadczyła, że koszty te nie zostały przez reprezentowanego uiszczone w całości ani w części (k. 33-34).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 626 § 2 k.p.k., jeśli w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również, gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu. Przepis ten znajduje zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym w związku z wyraźnym odesłaniem (art. 637a k.p.k.).

W orzeczeniu kończącym postępowanie kasacyjne w sprawie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2024 r.) rozstrzygnięto co do zasady o kosztach sądowych związanych z tym postępowaniem (obciążono nimi Skarb Państwa). Analiza akt przedmiotowej sprawy pozwala zaś dostrzec, że w toku postępowania kasacyjnego, zainicjowanego kasacją wywiedzioną przez prokuratora od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 kwietnia 2023 r., sygn., akt II AKa 548/22, obrońca oskarżonego nie podejmowała żadnych czynności procesowych, za które zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2024 r. poz. 764), należałoby się jej wynagrodzenie. Nie złożyła bowiem odpowiedzi na kasację, a nadto - w związku z rozpoznaniem sprawy na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.) - nie reprezentowała oskarżonego przed Sądem Najwyższym. Jak wskazywał już Sąd Najwyższy w jednym ze swoich judykatów odnoszącym się do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2023 r. poz. 2631), traktującego o kwestii prawa do opłaty za "obronę przed Sądem Najwyższym", cyt. „przepis § 17 ust. 2 pkt 6 ww.

rozporządzenia statuujący prawo do opłaty za "obronę przed Sądem Najwyższym", który stosuje się odpowiednio do pełnomocnika pokrzywdzonego, oskarżyciela posiłkowego i prywatnego, dotyczy opłaty należnej za "faktyczne występowanie" przed Sądem Najwyższym, a nie podejmowanie jakichkolwiek innych czynności dokonywanych poza samym postępowaniem, choć mających z nim związek, takich jak zapoznanie się z kasacją czy odpowiedzią na kasację, czy też rozmowy z matką małoletniej (por. A. Partyk, T. Partyk, Rozporządzenie w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Komentarz, LEX/el. 2016, komentarz do § 17). Podstawą do przyznania wynagrodzenia z tego tytułu nie może być również przepis § 18 ust. 1 rozporządzenia stanowiący, że opłaty wynoszą za dokonanie określonej czynności procesowej w toku postępowania sądowego - 25% opłaty przewidzianej za obronę w sprawie, w której ta czynność ma być dokonana" (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2024 r., V KK 116/23, LEX nr 3708569).

Wobec niedostrzeżenia przejawów "faktycznego występowania" obrońcy oskarżonego przed Sądem Najwyższym — wbrew oczekiwaniom obrońcy — nie zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia wynagrodzenia za udzielenie oskarżonemu pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym, dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

r.g.